

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Rozporządzenie Bruksela II Ter – Sprawy Małżeńskie I Sprawy Dotyczące Odpowiedzialności Rodziciel...](#) > [Luxembourg](#)

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Luksemburg

Luksemburg

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 1) – organy publiczne lub inne organy uprawnione do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b), oraz organy publiczne uprawnione do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

Organ uprawniony do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b)

Wszyscy notariusze stowarzyszeni w Izbie Notarialnej (Chambre des Notaires) Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Organ uprawniony do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 2) – organy administracyjne przyznające pomoc prawną, o której mowa w art. 74 ust. 2

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 1) – sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz sądy i organy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych lub porozumień, o których mowa w art. 66

Sąd właściwy w zakresie wydania zaświadczenia dotyczącego orzeczenia zgodnie z art. 36 ust. 1

Prezes sądu okręgowego (président du Tribunal d'arrondissement).

Sąd lub organ właściwy w zakresie wydania zaświadczenia dotyczącego dokumentu urzędowego lub porozumienia, o którym mowa w art. 66

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 2) – sądy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1 oraz sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, o których mowa w art. 49; jak również sądy i organy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń wydanych na podstawie art. 66 ust. 1, o których mowa w art. 67 ust. 1

Sąd właściwy w zakresie sprostowywania zaświadczeń, o których mowa w art. 37 ust. 1

Sąd wydający zaświadczenie.

Sąd właściwy w zakresie sprostowywania zaświadczeń, o których mowa w art. 48 ust. 1

Sąd wydający zaświadczenie.

Sąd właściwy w zakresie wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 49, dotyczącego braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie

Sąd wydający zaświadczenie.

Sąd lub organ właściwy w zakresie sprostowywania zaświadczeń, o których mowa w art. 66 ust. 3 w związku z art. 37 ust. 1

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. c) – sądy właściwe do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3) i odmowy uznania orzeczenia (art. 40 ust. 2), jak również sądy i organy właściwe do odmowy wykonania, do rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia oraz dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 58 ust. 1, art. 61 ust. 2 i art. 62

Sąd właściwy w zakresie uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3)

Sąd okręgowy (*tribunal d'arrondissement*) właściwy do rozpoznawania spraw cywilnych.

Sąd właściwy w zakresie wykonania, o którym mowa w art. 52

Nie dotyczy.

Sąd właściwy w zakresie odmowy uznania (art. 40 ust. 2)

Sąd okręgowy właściwy do rozpoznawania spraw cywilnych.

Sąd właściwy w zakresie odmowy wykonania orzeczenia (art. 58 ust. 1)

Sąd okręgowy właściwy do rozpoznawania spraw cywilnych.

Sąd właściwy w zakresie rozpoznania środka zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego wniosek o odmowę wykonania orzeczenia (art. 61 ust. 2)

Sąd apelacyjny (*cour d'appel*) właściwy do rozpoznawania spraw cywilnych.

Sąd właściwy w zakresie rozpoznania dalszego środka zaskarżenia od orzeczenia wydanego w następstwie wniesienia środka zaskarżenia w oparciu o art. 61 (art. 62)

Sąd Kasacyjny (Cour de Cassation).

Art. 103 ust. 1 lit. d) – organy właściwe w zakresie wykonania, o których mowa w art. 52

Wszyscy komornicy stowarzyszeni w Izbie Komorniczej (Chambre des huissiers) Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Art. 103 ust. 1 lit. e) – procedury odwoławcze od orzeczenia rozstrzygającego wnioski o odmowę wykonania orzeczenia, o których mowa w art. 61 i 62

Środki zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego wnioski o odmowę wykonania orzeczenia (art. 61)

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 61, wnosi się:

- w Luksemburgu – do sądu apelacyjnego (*cour d'appel*) właściwego do rozpoznawania spraw cywilnych.

Środki zaskarżenia od orzeczenia wydanego w następstwie wniesienia środka zaskarżenia w oparciu o art. 61 (art. 62)

Orzeczenie wydane w następstwie rozpoznania środka zaskarżenia, o którym mowa w art. 61, można zaskarżyć:

- w Luksemburgu – wyłącznie w drodze wniesienia skargi kasacyjnej (*pourvoi en cassation*).

Art. 103 ust. 1 lit. f) – nazwy i adresy organów centralnych wyznaczonych do pomocy w stosowaniu rozporządzenia w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz sposoby kontaktowania się z nimi. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jeden organ centralny, należy wskazać właściwość miejscową i rzeczową każdego organu centralnego, w sposób zgodny z art. 76

Jako organ centralny wyznaczono Prokuratora Generalnego:

Le Procureur Général d'Etat

Cité Judiciaire, Bâtiment CR

Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luksemburg

Tel.: (+352) 47 59 81 - 2393 / -2329

Faks: (+352) 47 05 50

E-mail: parquet.general@justice.etat.lu

Art. 103 ust. 1 lit. g) – w stosownych przypadkach kategorii bliskich krewnych, oprócz rodziców, u których dziecko może zostać umieszczone na terytorium danego państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 82

Nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. h) – języki instytucji Unii Europejskiej inne niż język danego państwa członkowskiego dopuszczone w kontaktach z organami centralnymi, o których mowa w art. 91 ust. 3

Język francuski, język niemiecki i język angielski.

Art. 103 ust. 1 lit. i) – języki dopuszczone w przypadku tłumaczeń wniosków i dodatkowych dokumentów przedłożonych na podstawie art. 80, 81 i 82 oraz treści pól tekstu dowolnego zaświadczeń, o której mowa w art. 91 ust. 2

Język francuski i język niemiecki.

■ Ostatnia aktualizacja: 16/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.